

DOKTER OP VOORSCHRIFT

Een blijspel in acht taferelen

door

ERIK PERSOONS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DOKTER OP VOORSCHRIFT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **ERIK PERSOONS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/033
ISBN 9789038517032

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 11 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(7 dames – 4 heren)

JOS, klusjesman - echt een kluns, eenvoudig, maar met een goede inborst. Laat zich alles wijsmaken door zijn zus.

DAISY, klusjesvrouw - niet zozeer een kluns, maar héél lui, laat Jos al het werk doen, profiteert van hem, maar is ook niet slecht van karakter.

CLAUDE DEMAARSCHALCK, dokter - Is eigenlijk een toffe kerel, maar door zijn omgeving, zijn opvoeding, zijn gedwongen studies en de status die hij hoog moet houden, is hij heel depressief geworden.

YVES VAN DE KASTEELE, dokter - heeft te horen gekregen dat hij op pensioen mag. Voelt zich gepasseerd. Wil niet toegeven dat hij afgeschreven is.

VERA VANVOORN, directrice van het ziekenhuis - heel opgewonden over komst nieuwe chirurg. Wil vooral op goed blaadje staan met de familie Demaarschalck.

TINE BUITENBEEN, verpleegster/assistente van dokter Demaarschalck - was daarvoor assistente van dokter Van de Kastele. Is argwanend, heeft al snel in het snotje dat er iets gaande is.

AN, de hoofdzuster - zenuwachtig type, 'haar' afdeling komt op de eerste plaats en ze wil absoluut dat haar afdeling de beste reputatie heeft van het hele ziekenhuis.

MOEDER, de moeder van Claude - doet heel uit de hoogte, alsof het ziekenhuis van haar is.

YVETTE, de verloofde van Claude - slijmt voortdurend bij moeder Claude, loopt haar ook voortdurend achterna, trutterig.

PATIËNTE, vrouw (kan van alle leeftijden) die voeten smaller wil maken opdat ze beter passen in open schoenen = Assepoester-procedure (bestaande ingreep) = eerst heel onzeker, maar wordt opstandiger naargelang het stuk vordert.

JIMMY, buurjongen van Daisy en Jos, een plantrekker.

DECOR

Het toneel is opgesplitst. Vanuit de zaal gezien:

Rechts: De consultatieruimte met 1 toegangsdeur, paravaan (kamerscherm), bureau, wastafel. De kamer ligt bij aanvang overkoop, verpotten, planken, trapladder enz... Er moet één grote kast staan waarin een acteur kan zich kan verbergen. Medische posters aan de muren en een geraamte (lesmateriaal) of doodshoofd.

Links: De wachtruimte met in halve muur deur naar de consultatieruimte. Aan de andere zijde de toegangsdeur. Verder enkele stoelen en tafeltje met tijdschriften.

EERSTE DEEL

Eerste tafereel

(Jos is vooraan op het toneel volop aan het werk. Oppoetsen, opruimen, zijn gezicht naar het publiek gericht. Daisy zit achter hem in de bureaustoel aan het bureau van de dokter, haar voeten op het bureau, ze is een magazine aan het lezen. Een lange namaakplank staat rechtop naast de deur.)

JOS: We moeten doorwerken, zus. Vandaag moet deze kamer af zijn volgens het contract, anders kunnen we naar onze centen fluiten.

DAISY: *(ongeïnteresseerd opkijkend van achter haar boekje)* Ik werk me te pletter, broertje, ik werk me te pletter. Oh ja, vergeet die verfborstels niet uit te wassen straks.

JOS: Jamaar, we hebben het geld nodig! Bij meubelwinkel Heylaba vorige maand konden ze er niet mee lachen dat we die verfpotten vanaf de eerste verdieping op die nieuwe levering lederen salons lieten vallen.

DAISY: We? Correctie, jij hebt die verfpotten laten vallen. Ik was toen druk bezig met euh... *(lang nadenken)* Allez, met andere dingen hé. Maar ik was wel druk bezig. Vergeet dat karton ook niet op te ruimen hé!

JOS: En die kasten op maat die we bij de apotheker hebben gezet, moeten we ook nog gaan terughalen en opnieuw maken.

DAISY: Ach, soms kan je toch ook lastige klanten hebben, niet? Ik heb dat nochtans goed opgemeten toen.

JOS: *(nog steeds doorwerkend)* Je had je pak frieten met mayonaise beter niet op dat blad met je berekeningen gelegd. Je kon nog nauwelijks de cijfertjes lezen onder die vetplekken.

DAISY: Ik vond dat we nog goed onze plan hadden getrokken. Zo slecht stonden die kasten niet! Veeg daar eens over dat glas, daar is ook nog een vlek.

JOS: Neen, het enige probleem was dat als ze aan de ene kant een fles neerzetten, ze automatisch naar de andere kant schoof, zo scheef waren de leggers gemonteerd.

DAISY: 't Zijn muggenzifters! Als ze die rekken vol flessen zetten kan er toch niks verschuiven?

JOS: Kan wel zijn, maar het feit is dat we nu al drie maanden op droog zaad zitten. Het wordt hoog tijd dat er weer wat geld in het laadje komt. Deze klus mogen we niet verklooiën.

DAISY: Geen paniek, 't komt allemaal in orde. 'k Zal nog eens een tandje bijsteken. *(blijft ondertussen doorlezen)*

JOS: Doe dat, dan ga ik ondertussen naar het kleinste kamertje want mijn waterleiding gaat het anders begeven. *(gaat podium af via deur)*

(Daisy bladert rustig verder in haar magazine. Dan komt hoofdzuster An onaangekondigd binnen. Ze blijft in de deuropening staan en slaat haar handen

voor haar gezicht.)

AN: Wat heeft dat hier in godsnaam te betekenen?

DAISY: *(opkijkend van magazine)* Wat is dat voor een rare vraag? Dat zie je toch. Nog een beetje opruimen en dan zijn we klaar.

AN: Nog een beetje opruimen? Dat is hier nog een slagveld! En straks staat de nieuwe plastisch chirurg hier. Dat wordt een ramp!

DAISY: Ah, een plastische chirurg? En kwam die vandaag al? Is het een knappe?

AN: *(zenuwachtig over het podium lopen, dingen oppakken, vies gezicht trekken en terug neerleggen)* Oh ... Oh nee Wablief?

DAISY: Of het een knappe gast is? Dan laat ik hem misschien hier en daar wel iets corrigeren, je weet maar nooit hé.

AN: *(geïrriteerd)* Hoe kan ik dat weten. Niemand heeft hem tot nu toe gezien. Hij heeft na zijn studies enkele jaren in Amerika gewerkt. Het is een hele eer dat hij nu in ons ziekenhuis komt werken én op mijn afdeling nog wel.

DAISY: Allez, ... uw afdeling. Dat wil al wat zeggen, ja. Dan zullen we de rekening ook maar aan u geven zeker?

AN: Kraam niet zo'n onzin uit. Facturen moeten altijd naar de boekhouding worden gestuurd. Zie maar dat het hier seffens spic en span is. De nieuwe arts is de oudste zoon van de Demaarschalcks, een heel voorname familie en die hebben hier in het ziekenhuis veel in de pap te brokken. Ze zitten in de beheerraad en naar het schijnt moet zelfs de directeur van het ziekenhuis naar hun pijpen dansen.

DAISY: *(lachend)* Oh la la, een dikke vis dus om aan de haak te slaan.

AN: Zet dat maar uit je hoofd, da's geen spek voor jouw bek. Concentreer jij je maar op dit ... dit ... oorlogsgebied. *(vertrekt zenuwachtig door de deur)*

DAISY: *(steekt tong uit achter Ans rug)* Na.. na.. na.. wat een zaag, zeg! *(verder lezen)*

JOS: *(komt na enkele seconden terug binnen, ritssluiting nog aan het dichtdoen)* Hé, hé, dat was dringend. Nog iets gebeurd?

DAISY: *(opkijkend vanachter haar boekje)* Mmm? Neuhh, ik was druk bezig zoals altijd hé.

(Enkele seconden werkt Jos in stilte door. Daisy heeft boterhammen in zilverpapier bovengehaald en giet koffie uit thermosfles uit. Ze eet en leest tegelijkertijd. Dan komt Claude onaangekondigd binnen. Hij heeft een kartonnen doos in zijn handen. In de doos zitten kadertjes met zijn diploma's. Hij blijft in de deuropening staan. Afwijzend rondkijken.)

(als ze uiteindelijk Claude opmerkt) 't Is hier precies de zoete inval. Wordt er tegenwoordig niet meer geklopt op de deur? Hé meneer, hier zijn wel werken in uitvoering, verboden het terrein te betreden.

CLAUDE: Wat een pretentie! Hoe is dit mogelijk? Trouwens wat heeft dit hier te betekenen? Waarom is mijn consultatieruimte nog niet tot in de puntjes afgewerkt? Maman (op z'n Frans) gaat hier niet mee kunnen lachen! *(zet de doos op het bureau)*

DAISY: Aha! Ben jij de nieuwe 'dokter'?

(Daisy staat recht en strekt haar hand uit maar Claude kijkt eerst vies naar haar

hand en negeert de uitgestoken hand waarop Daisy even met haar hand wappert en dan doet alsof het haar al niet meer interesseert. Gaat verder met eten waarbij ze haar mond heel vol stopt.)

CLAUDE: Dit is een afgrijselijke ontvangst! Al die spullen moeten hier zo snel mogelijk weg. Ik moet plaats hebben om mijn diploma's op te kunnen hangen. *(wijst op de doos)* Het is heel belangrijk dat maman mijn diploma's ziet hangen als ze me straks komt opzoeken.

(Jos trekt zich niets aan van Claude en gaat verder met opruimen. Stapt langs Claude door met laddertje en gereedschapskist waarbij hij Claude bijna omverloopt)

JOS: Sorry, kan je even plaatsmaken. Ik moet door.

CLAUDE: Wat een onbeschoftheid. Weet de hoofdzuster dat ik hier ben?

DAISY: *(wil met volle mond praten, maar doet dan teken dat ze eerst haar mond moet leegeten)* Die is daarstraks hier geweest, dat klopt. Wat was me dat een zenuwpees, niet te geloven.

CLAUDE: *(uit de hoogte Daisy aankijken)* Zou je haar dan eens willen roepen?

DAISY: Zeg, ik ben uw meid niet hé!

JOS: *(zich opnieuw langs Claude wringend)* Zou ik nog eens mogen passeren?

CLAUDE: Wat is me dat hier voor een gekkenhuis?

JOS: Het zottenkot? Neen, neen, dan ben je verkeerd. Dat is in de Koekoekslaan, dat is de volgende straat links. 't Is hier het ziekenhuis.

CLAUDE: Hier laat ik het niet bij. Ik telefoneer onmiddellijk naar de directeur. Dit heb ik nog nooit van mijn leven meegemaakt. *(neemt smartphone en begint nummer te zoeken)*

DAISY: Huh, dan moet je eens bij ons komen werken. Wat een imbecielen, klungelaars en luiertikken wij allemaal tegenkomen!

(Op dat ogenblik neemt Jos de bewuste plank en als hij ze wil wegdragen over zijn schouder, slaat hij er mee tegen Claude zijn hoofd. Claude valt onmiddellijk op de grond.)

Stommerik, zie nu wat je gedaan hebt!

JOS: Ja maar, ik deed dat toch niet expres!

DAISY: Dat moest er nog bij komen, dat je het met opzet zou gedaan hebben! Potverdikke, die beweegt niet meer hé. Jij hebt hem serieus geraakt! Kom, we zijn hier weg.

JOS: Dat gaat toch zo maar niet. We kunnen die sukkelaar toch zo maar niet laten liggen.

DAISY: Waarom niet? Hij ligt toch in een ziekenhuis? Als ze hem hier niet kunnen helpen, kunnen ze het nergens.

JOS: Maar ons geld dan? We moeten onze centen nog krijgen! Als we deze keer weer geen geld krijgen, zijn we failliet!

DAISY: Met gewoon 'sorry' ga je er niet mee wegkomen hoor. Je mag blij zijn dat, als hij wakker wordt, hij je geen proces aan je broek lapt.

JOS: Miljaarde, miljaarde. We moeten een plan bedenken.

DAISY: Een plan bedenken? Uitvluchten en excuses verzinnen kunnen we goed, maar een plan bedenken ...?

JOS: Daisy, potverdikke, hou op met zeveren en laat die twee hersencellen van je ook maar eens werken, want je handen uit de mouwen steken, is teveel gevraagd.

DAISY: Ho, ho, meneer is op zijn tenen getrapt.

(Daisy zet zich neer aan het bureau en staart voor zich uit. Jos loopt zenuwachtig rond, wil iets zeggen, maar bedenkt zich dan en gaat verder met piekeren, dit zo enkele keren.)

Ik denk dat er maar één oplossing is.

JOS: En dat is?

DAISY: Jij wilt je geld hebben, toch? Wel, dan zit er niets anders op dan tijd te rekken totdat ze ons uitbetaald hebben. We brengen die factuur eigenhandig vandaag nog binnen bij de boekhouding en vragen dat ze ons zo snel mogelijk uitbetalen.

JOS: Huh, blijkbaar is er toch nog maar één hersencel wakker. Wat doen we ondertussen met dit probleem? *(wijzend naar Claude)*

DAISY: Zoals ik al zei: 'tijd winnen'. We verbergen die omhooggevallen, pretentieuze zak en dan neem jij zijn plaats in.

JOS: Ik?! Volgens mij moet je zelfs die ene hersencel eens laten onderzoeken!

DAISY: Maar luister dan toch. Niemand heeft die nieuwe dokter gezien, niemand kent hem. Wij waren gisteren en deze ochtend al voor de eerste shift hier in het ziekenhuis en zijn pas heel laat vertrokken. Er is niemand hierbinnen geweest behalve de hoofdverpleegster en die heeft enkel mij gezien. Gisterenochtend was jij naar de camionette om materiaal te halen toen ze goeiedag kwam zeggen en vandaag was je naar de wc toen ze binnenkwam.

JOS: Maar ... allez ... ik kan toch niet voor dokter spelen. Ik ken daar helemaal niks van!

DAISY: Het is toch maar voor even. Van zodra we ons geld hebben, maken we dat we weg zijn. We laten ons failliet verklaren en beginnen ergens anders onder een andere naam.

JOS: Ik weet het toch niet hoor. Volgens mij gaat dat nooit lukken.

DAISY: Hebben we een andere keuze? Vergeet niet dat het jouw schuld is dat we nu weer in de miserie zitten, zoals altijd!

JOS: Zoals altijd ... zoals altijd ... Jij kan er anders ook wat van!

DAISY: Het is nu niet de moment om ruzie te maken. Heb je die factuur bij? Waarschijnlijk wel want je maakt die meestal al voor we aan het werk beginnen. Breng ze binnen bij de boekhouding, dan ga ik ondertussen thuis vlug andere kleren halen, want zo kan je niet voor dokter doorgaan.

JOS: Euh, zie jij geen kleinigheidje over het hoofd?

DAISY: Wat dan?

JOS: Wat doen we met hem? Hier laten liggen? Da's ook geen zicht hé.

DAISY: *(speurend over het toneel)* Hier, we stoppen hem voorlopig in deze kast. Zo te zien blijft die nog wel even groggy.

JOS: Past hij daar wel in?

DAISY: We halen de leggers er uit, dan lukt het wel.

(Jos haalt vlug de leggers er uit terwijl Daisy er op staat te kijken en Jos met veel bewegingen aanmaant om sneller te werken. Dan slepen ze Claude sukkelend in de kast.)

JOS: *(sip kijkend naar Claude)* Dat is eigenlijk ook geen zicht hé.

DAISY: *(snel de deuren sluitend)* Het is ook juist de bedoeling dat ze hem niet zien! Vooruit, maak dat je die factuur hebt afgegeven, dan ga ik andere kleren halen.

(Jos en Daisy vertrekken door de deur, deur dicht. Een tiental seconden stilte.)

TINE: *(nog in operatie-uniform klopt op de deur, even later nog eens kloppen, opent dan voorzichtig deur en loert eens binnen)* Dokter Demaarschalck? Dokter Demaarschalck? Mag ik binnenkomen? Ik ben Tine Buitenbeen, uw assistente in de operatiezaal. Allez, waar zit hij nu? Ik hoorde hier toch stemmen? *(gaat terug naar de deur, kijkt links en rechts even naar buiten en komt dan terug binnen)* Dat is raar. Zouden dat die klusjesmannen geweest zijn? *(begint achter bureau te kijken, achter paravaan)* Maar ik ben zeker dat ik nog iemand anders door de gang zag gaan. 't Was maar in een flits, maar ik heb zeker iemand deftig gekleed zien passeren.

(Tine gaat naar de kast en net als ze die wil opentrekken, gaat de telefoon op bureau van de dokter.)

Hallo, met Tine Buitenbeen operatie-assistente van dokter Demaarschalck. Met wie spreek ik? Ach zo ... ja ... neen, de dokter is niet binnen op dit ogenblik, ... ja ... zodra ik de dokter zie, zal ik hem zeggen dat u gebeld heeft ... jazeker, neen, ik zal het niet vergeten, zeker niet ... neen, neen, ... jazeker ik zal het opschrijven... jazeker, ik noteer ... Terugbellen naar Yvette Monnaie, zijn verloofde. Wablieft? ... oh, excuseer, juffrouw Monnaie... Jazeker ... jawel mevrouw, euh juffrouw. Oké, tot ziens, jawel ... jawel ... neen, neen, ik zeg het hem onmiddellijk, mijn eerste werk als ik hem zie. Tot ziens. *(legt telefoon terug neer, neemt een blocnote uit haar uniformjas en kribbelt er wat op.)* Pfff! Amai, die was ook niet min zeg. Maar goed dat het via de telefoon was of ze had mijn neus er nog afgebeten. Ik zal maar vlug proberen om die dokter te vinden zodat hij kan terugbellen naar zijn verloofde, zijn juffrouw Monnaie. Wist ik maar waar hij uithing. *(Verlaat het podium via de deur)*

(Van zodra ze door de deur is, valt kastdeur open en steekt er een voet uit van de dokter)

(Licht uit)

Tweede tafereel

(Licht aan. Het been van dokter steekt nog steeds uit de kast. Voor de rest is het podium leeg.)

JOS: *(komt via deur toneel op)* Amai zeg, die deden moeilijk. Maar soit, morgen mag ik de centen gaan afhalen. Ik weet wel niet hoe Daisy dat hoopt klaar te spelen tot dan. *(zucht als hij de kastdeur ziet openstaan en voet uitsteken)* Sorry kerel, jij

zal nog even opgesloten moeten blijven. *(wandelt naar geraamte naast de kast, heel kameraadschappelijk vastpakken)* En jij kerel, ben jij ook een patiënt want dan is er nog veel werk aan hoor om je terug toonbaar te krijgen. Miljaarde man, nu heb ik me door Daisy toch wel weer wat laten aanpraten hé. Dat komt nooit goed. Wat denk jij er van? ... Niet veel zeker?

DAISY: *(komt ook binnen via deur met klein koffertje)* Was je over mij bezig? Mijn oren begonnen ineens te tuiten.

JOS: Ja, ik vroeg me af *(even gespannen luisteren)* Stt, er komt iemand aan. Verdikke, wat nu?

DAISY: Vlug, achter die paravaan.

(Jos en Daisy haasten zich achter de paravaan. Tine en An komen gejaagd binnen.)

AN: Maar neen, ik heb de nieuwe dokter ook nog niet gezien. Raar hé, want ik heb de mails nog eens gecontroleerd en er staat duidelijk in dat hij vandaag zou langskomen om zijn consultatieruimte in gebruik te nemen.

TINE: Ik ben ook wel benieuwd. Ik had daarnet zijn verloofde aan de lijn. Och arme die dokter. Wat een pretentie dat zijn 'madam' had, niet te geloven.

AN: Maar zie dat hier nu eens liggen. Zo kunnen we die dokter toch niet ontvangen hé. We zullen maar eens wat opruimen.

(An begint hier en daar op te ruimen en afval in een halfvolle vuilzak te dumpen. Geeft Tine ook een vuilzak die er rondslingert. Tine helpt niet mee met opruimen. Zij heeft intussen in de doos gekeken en haalt er 2 kadertjes uit met diploma's van de dokter.)

TINE: Het ziet er wel een bekwame kerel uit als je al zijn diploma's bekijkt. Weet jij trouwens of het een knappe gast is? Ik heb hem eens gegoogeld, maar behalve wat onduidelijke foto's over zijn tijd in Amerika, zijn het enkel maar foto's van de resultaten van zijn geslaagde operaties die ik te zien kreeg. En zijn onderscheidingen natuurlijk, want zijn diploma's stonden ook allemaal op het internet.

AN: Neen, ik weet niet hoe hij er uit ziet. Ik heb hem ook nog niet gezien sinds hij uit Amerika hier is aangekomen. En wees gerust, ik heb hem ook opgezocht op het internet, maar behalve wat jeugdfoto's heb ik ook niks ontdekt. Trouwens, jij hebt toch zojuist gezegd dat je zijn verloofde aan de lijn had? Je vist dus toch achter het net.

TINE: Wat niet is, kan nog komen hé! Als ik zo'n omhooggevallen trut als verloofde had, was ik al lang in een andere vijver aan het vissen, zijt maar zeker. Trouwens, als hij de moeite waard is, zal ik hem wel duidelijk maken dat hij mij ook wel eens onderhanden mag nemen. Maar dan niet om iets te corrigeren natuurlijk want dat is bij mij uiteraard niet nodig. *(kadertjes terug in de doos)*

AN: *(Kijkt Tine hoofdschuddend aan.)* Gelukkig heb jij nog geen hoge dunk van jezelf. *(Heeft ondertussen de vuilzak gevuld.)* Ik ga die vuilzak gauw wegdoen. Het ziet er nu toch al een beetje toonbaar uit.

TINE: Wacht, ik ga mee. *(Neemt een kleine, lege verfpot op die nog op de grond staat.)* Als je zo samen aan het opruimen bent, krijg je wel wat gedaan, hé.

AN: *(Rukt boos de kleine verfpot uit Tines hand.)* Ja, je bent hartelijk bedankt!

(Tine en An verlaten het podium. Jos en Daisy komen tevoorschijn vanachter de

paravaan.)

DAISY: Heb je het gehoord? Niemand kent die dokter. Ben je nu gerustgesteld? Komaan, trek snel die kleren aan die ik heb meegebracht vooraleer er nog iemand binnenkomt. Ik ruim ondertussen de laatste spulletjes op.

JOS: Maar zus, ik durf dat toch niet hoor. Die gaan dat allemaal zo door hebben. Ik weet helemaal niet hoe ik mij als dokter moet gedragen.

DAISY: Wees maar gerust, dat heb ik ook al uitgedokterd. Goed gevonden van mij hé, 'uitgedokterd', heb je 'm? 'uitge – dokter – d?

JOS: *(Blijft Daisy stom aangapen.)* Euh...

DAISY: Laat maar zitten. Luister! Als er iemand vragen stelt, maken we ze wijs dat het in Amerika de gewoonte is dat de dokter een persoonlijke assistente heeft. En ik zal die assistente zijn, goed gevonden hé!

JOS: *(Blijft Daisy stom aangapen. Wijst dan naar de dokter in de kast. Beetje boos.)* Wanneer heb jij bij die dokter gesolliciteerd voor assistente? Wil je mij alleen met de onkosten van de zaak opzadelen misschien?

DAISY: Maar neen, stomkop, ik heb helemaal niet gesolliciteerd. We spelen dat alleen maar, snap je?

JOS: Ah zo ... even nadenken ... maar hoe ben ik dan geholpen als jij de assistente *(naar dokter wijzen)* van die dokter bent?

DAISY: Kwibus, jij neemt toch de plaats in van die dokter ... en ik zal spelen dat ik jouw assistente ben. Als jij dan iets niet weet, zal ik jouw daar wel bij helpen. Gesnapt?

JOS: Euh ...

DAISY: Kom, 't is al lang goed, vertrouw me nu maar en ga je omkleden.

(Jos trekt zich terug achter de paravaan. Daisy gaat voor de spiegel staan en begint wat aan haar haren te frunniken, keurt haar tanden, raar gezicht trekken ... Dan komt Jos terug tevoorschijn. Zijn kleren trekken op niks: een geruite broek die te kort is, gekleurde sokken, gekke das, gestreept hemd.)

JOS: Allez, zie mij nu?

DAISY: Ja, ik kon niks anders vinden.

JOS: Zo gaan ze mij toch nooit au serieux nemen.

DAISY: Hier, trek er die witte doktersjas over aan, dan valt het niet zo op.

JOS: Hoe kom jij aan die doktersjas?

DAISY: Euh ... zojuist gevonden in de gang.

JOS: Gevonden? Ja, dat zal wel... *(teken – diefstal - doen met hand. Trekt jas aan.)* Hum, ik vind dat het nog altijd op niks trekt.

DAISY: Maar jawel, je ziet er goed uit, net een echte dokter.

JOS: Zeg zus, ik dacht daarnet aan iets. Die hoofdzuster heeft jou wel al gezien. Hoe kan jij dan mijn assistente spelen?

DAISY: Dat heb ik allemaal al geregeld manneke, wees maar gerust. *(Haalt uit een plastic zak een zotte pruik en zet die op, daarna een grote bril en doet ook een witte jas aan.)* Miet Jenny, Ai am from the Younaited Staattes of Ammerica. ai spiek flammisch en inglish.

(Jos proest het uit. Daisy is een beetje gekrenkt. Jos laat zich met tegenzin (duidelijk tegenpruttelen) door Daisy aan het bureau zetten. Daisy probeert zijn kleding wat te fatsoeneren, paperassen op bureau schikken, enzovoort... Op dat ogenblik komen dokter Yves en de directrice aan het consultatieruimte aan, blijven nog even in het wachtzaaltje staan, pratend tegen elkaar.)

VERA: Maar Yves, wat vraag jij nu? Dat kan ik als directrice van deze afdeling toch niet maken!

YVES: Waarom niet? We weten vrijwel niets van die nieuwe. Voor hetzelfde geld is binnen de kortste keren de goede naam van de afdeling plastische chirurgie volledig naar de knoppen. De excellente reputatie die er, dankzij mij en mijn vakkundig werk, nu heerst!

VERA: *(rolt met haar ogen)* Wat moet ik dan op de beheerraad voorstellen? Dat ze u nog niet op pensioen sturen, maar nog enkele jaren langer doorbetalen omdat we twifelen of die Claude Demaarschalck wel een geschikte chirurg is? En dat terwijl zijn vader aan het hoofd staat van de beheerraad en iedereen naar zijn pijpen moet dansen? Ik wil mijn werk ook nog niet kwijt hoor.

YVES: Doe er mee wat je wilt, maar zonder mijn ervaring is deze afdeling ten dode opgeschreven.

VERA: Overdrijf nu niet! Ik heb die Claude zijn curriculum eens goed bekeken. Die kan mijn hele huiskamer volplakken met zijn diploma's. Er zijn in Amerika al heel veel bekende acteurs en zangeressen bij hem langs geweest om hier en daar iets laten bij te werken. Dat is een 100% professional!

(Yves en de directrice stappen de consultatieruimte binnen. Jos is op dat ogenblik aan het spelen met elastiekjes die hij wegschiet. Hij schiet onhandig een elastiek naar Yves als die binnenkomt.)

YVES: *(kijkt de directrice scheef aan)* Een professional hé?

VERA: *(trekt zich niets aan van Yves. Haast zich naar Jos toe en schudt hem overdreven en heel lang hartelijk de hand.)* Dokter Claude Demaarschalck? Welkom, ik ben Directrice Vera Vanvoren. We zijn heel verheugd dat we u hier op onze afdeling mogen begroeten.

YVES: Huh, smeer hem nog wat meer stroop aan zijn baard.

VERA: Is alles naar wens? *(heeft nog steeds Jos zijn hand vast)*

JOS: Euh Ja, 't zal wel zeker. Jij bent dus de directrice ... wel, wel ... euh... *(zijn hand onhandig wegtrekken en teken doen naar Daisy dat ze hem moet helpen)*

YVES: *(komt demonstratief voor bureau staan, maar geeft geen hand)* Dokter Yves Van de Kastele. Al meer dan 25 jaar de plastisch chirurg hier in dit ziekenhuis. U hebt misschien al van mij gehoord? Mijn reputatie gaat tot ver buiten de grenzen. Hoe staat het met uw ervaring in het vak?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze